

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутности Христа

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“

„Надходить поранок, та ще ніч“ Іса.21.

Watch Tower

Ukrainian

РОКУ БОЖОГО

6056

СІЧЕНЬ. 1. 1928

Vol. XLIX

January 1st, 1928

No. 1

З М І С Т:

СГОВУ ЛИШЕ БОЯТИСЬ ТОБІ	3
Не властивий страх	4
Страх перед духовенством	5
Острі проби перед нами	7
ЦАРСТВО БОЖЕ	9
ЦАРСТВО ПРЕДСКАЗАННЕ ПРОРОКАМИ	11
Прообраз царства Божого	12
ТЕКСТИ І КОМЕН. НА ОСВІДЧ.	14
Пам'ятка Господньої вечері 1928	15
ІНТЕРЕСУЮЧІ ПИТАННЯ	16

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвлюють люди від страху та дожидають того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, анайте, що Царство Боже близько... Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелій: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоб подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студійованню Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу паломників.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВІКУП (відкуплення) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будуючи на сім фундаменті: золото, срібло дорогі каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), даймо пілею сього журналу, а, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоб тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божя. — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським синам, так як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить сього св. Письмо. Дятого можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділить своєї мудрости розуміти Його слово. Наше становище не догматичне, але певне: бо що знаємо се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо Його службу; дятого рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сього, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, щоб досліджували кожне написане тут слово при помочи неомилного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особлявше „діло рук Його;“ що будова Його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде докінчений, Бог шішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кл. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Ному, сього буде Він обтісувати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „жнив камінів“ з „вибраних дорогих,“ тоді великий Учитель-Майстер збере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за всіх,“ стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвіщає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є Ї Господь, буде бачити Його таким, яким Він є, „буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідники“ — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершенити себе до служб в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефес. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя, прославлені Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:19; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНЕЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором
комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford,
W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward.
Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і удо-
бляє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених
Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для
Чехо-Словаччини 30 кор.; для Буковини 100 левів; для Франції
20 франків; для Бразилії 10 мільрайсів; для Аргентини 3 пеза.
Грошеві перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна послати
моней-ордерами або через Експрес компанію або банкомним пе-
реказом. З Канади і прочих країв треба посилати передплату
Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не висла-
ємо спеціального повідомлення, що отримано наджитість, ані
не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо
се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть
Його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Ukrainian Department

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

МІЖНАРОДНЕ Т-ВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЯ (400 стор. Пояснює теперішній

час — шойно вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200
сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

ПЕКЛО — ЩО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояс-
няє чи є таке пекло, як учено, — перечитай!

ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ? 10

Є дуже ітересуюча книжочка,

ПРО ПРИХІД ХРИСТА (вельми ітересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідаєтесь,
що є сповідь, причасте, служба божя, хре-
щення, образи, фігури, та всі церемонії!!!

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і
пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Vol. XLIX

Січень 1, 1928

№ 1

Єгову Лише Боятись Тобі

«Бога сил небесних — Його, як святаго, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати.»
— Ісай 8:13.

ЄГОВА Бог назначив різні вказівки у своїм слові для своїх слуг. Він їм указує кого вони мають боятися а кого ні. З повисшого тексту можемо сей час ясно зрозуміти, що значить властивий а що не властивий страх. властивий страх. Тому що світло праведних сияє чим раз яснійше для того можемо і лучше зрозуміти, страх. (Псал. 97:11) Під словом „праведний” розуємо сих слуг Божих, що є членами Христа і примирені з Богом. Сих Господь учить і провадить дорогою світла (Псал 25:9; Прип. 3:5,6) Про самого Єгову написано, що Він покриваєть ся світлом, як шатою. (Псал 104:2) Бог висилаючи возлюбленного сина до Свого храму, постарався о ризи справедливості і одєжу спасення для своїх слуг на землі. Від тоді члени храму знаходять ся у більшим світлі і зрозуміли яснійше Його волю.

Св. Письмо ясно учить, що є двоякий страх, а іменно: властивий і не властивий страх. Чоловік, будучи упавшим від уродження, часто відчуває страх, а особливо, коли він довідаєть ся, що він мусить ставитися перед **особу маючу** власть або силу. Він стараєть ся здобути ласку і прихильність у сильнішого від себе. Та коли та особа авторитету прибере строгий вигляд лица або заговорить острыми словами, тоді звичайний чоловік дрожить із страху. Для того також звичайний чоловік стараєть ся уминутися всяки непорозуміння з сильнішим від себе.

У Псалми 111:10 є написано, що початок мудрості є страх перед Господом. Безумний чоловік не боїть ся Бога. Розумний має страх перед Ним, бо знає, що Бог є сильний і Він може стати колись перед Ним на суд. (Рим 14:10,11) Отже чоловік відчуваючи свою несовершенність і уявивши собі величність Єгови, він може предвидіти наслідки, які **можуть** виникнути з Його присутности перед Єговою. Тому він бажає довідатися про волю Єгови і стараєть ся угодити Йому. Се значить, що такий чоловік має страх перед Господом, і своє знання уваже в мудрім напрямі. Він починає рос-

сти в правдивій мудрості. І чим більше він пізнає свого сотворителя, тим більше він боїть ся Його. Він пізнає, що Бог є справедливий і **вимирує** справедливості для всіх.

Пізнавши свій грішний (упавший) стан, він знає що гнів Божий спочиває на йому. То довідавши ся, що Бог з любови постарався о примиренне грішників, через заслуги свого возлюбленного сина, він стараєть ся прийти до Бога в Його назначений спосіб. Такий чоловік має віру в Бога. Він вірить, що Бог є його приятелем, тому посвячуєть ся чинити волю Його. Отже тепер, через його віру в кров Христа і тому, що Христос представив свою кров перед Єговою яко жертву за гріхи чоловіка і тому, що така жертва була розпорядженням найвисшого судді Єгови, для того такий чоловік є оправданий. Оправдавшись вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа.” (Рим. 5:1.) Се значить що Бог тепер числиться з таким чоловіком; а чоловік знає, що Бог його добродієм і приятелем. Бог зплоджує його своїм духом і аж тепер той оправданий і зплоджений св. духом може властиво кликати Бога своїм отцем. Від тепер він вповає лише на Єгову, яко отця нового сотворіння, і чим більше він пізнає Бога, тим більше його любов і ревність до його служби росте. Так довго, як він позістає в Христі і є послушний Богу, так довго він не має страху перед Єговою; але він знає, если би він відпав від Христа, тоді Божий гнів дальше перебуває на йому і він знає що се страшно в пасти в руки Бога живого. (Жид. 10:31) Такий страх перед Богом є властивий і намісци. Він боїть ся прогнівити Єгову, що було би страшною річю для него.

Такий страх перед Господом зазначає початок мудрости, тому, що його любов, покора і почитання до Бога росте. Він всегда бажає угодити Єгови, щоби перебувати в Його ласці. Не угодити Богу значить стратити все. Добре апостол Павло пише: „Із страхом, і трепетом про своє спасенне дбайте.” (Фил. 2:12) Такі, що

боятися Бога, перебувають під Його опікою — „Осьбо Господні очі натих, що бояться Його, натих, що вповають на милосердя Його.” (Псал. 33:18.) (Його) пошана для тих, що бояться Господа.” (Псал. 15:4) „Страх Господень чистий і вічно пробуває.” (Псал. 19:9). Бійтеся Господа, ви святі Його! Бо не знають недостатку ті, що бояться Його. (Псалом 34:9). „Ви” що боїтесь Господа, вповайте на Господа! Він поміч їх і щит їх.” (Псал. 115:11)

“Апостол також лише про такий страх перед Господом: „Мавши оце сі обітовання любі очищуймо себе від усякої нечисті тіла і духа звершуючи сьвятість устрасі Божому.” (2 Кор. 7:1). Сьвятість, після науки св. Письма значить повне і цілковите віддання себе на службу Богу, будучи порушений силою любови. Член нового сотворіння повинен боятися коли він в частині занять в службі Господа а в частині в службі диявольської організації. Такий не може прийти до повної сьвятости, тому, що не можна служити дияволу і Господу. На се апостол робить натиск: „Не можете пити з чаши Господньої і з чаши диявольської (1 Кор. 10:21) Бог признає лише тих, що цілковито є віддані на його службу і такими Він радується.” Ось слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний Мій що влюбала душа Моя. Я положу духа Мого на него; він звістить народам суд справедливий.” (Ісаї 42:1).

Не властивий страх.

“Безумний говорить в серці своїм: нема Бога.” (Псал. 14:1). Чоловік, що не боїться Бога, не є мудрий; він немає стільки розсудку, щоби пізнати про величність Його діл, і для того не може вірити в існування сотворителя. „Для дурного мудрість, річ надто висока.” (Прип. 24:7). Та дурень майже всегда боїться чоловіка. Окрім природних ідіотів, ще є інші дурні, котрі відмовляють ся пізнати Бога а шукають слави в людей. Такі також є безумні хочай можуть посідати науку в інших галузях знання. Вони уважають, що признание Всевишнього Бога, є слабкою точкою в характері чоловіка. Духовенство, будучи мудрі сами в собі, бояться віддати явно славу Богу, після науки зазначеної в св. Письмі або Біблії.

“Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен.” (Прип. Сол. 29:25). Чому се правда? Тому, що боящийся чоловіка не вповає на Господа а надіється на чоловіка; на примір, що хтось стане визначеним проводаром або учителем св. Письма. Тоді многі йдуть за ним тому, що вірують у него і тоді бояться, що якесь несчастье впаде на них, колиби вони не сповняли точно приказів їх про-

водара. Щоби бути сильним в Господі, треба конечно прийняти правду з любови і памятати що правда походить лише від Єгови. Той, що боїться чоловіка і вірить в него, то скорше чи пізнійше добачить хиби в йому і його віра захитається. Се часто можна зауважати коли хтось приймає науку тому, що вірить в чоловіка а не в Господа. Такий часто від падає, хочайби навіть він і був у правді певний протяг часу. Для того кожний мусить прийняти правду за свою і сполгатися на Господа лише, а не на чоловіка. „Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен.”

“Чи не повинні ми шанувати тих, що служать Господу, більше чим других? Так; кожний повинен бути шанований о скільки він вірний Господу. Коли Господь уживає когось для ширшої діяльності чим других, ми повинні мати пошану до него і старатися співділати з ним, щоби прославити Бога, але не чоловіка. Се, однак, не значить, що ми маємо мати страх перед чоловіком. Ще за часів апостолів де котрі були послідователями Павла а інші Аполоса тому, що вони мали більшу пошану до одного чим до другого. Апостол виразно говорить, що таке поступовання є мильне. „Хтож Павел і хто Аполос? Та же ж вони тільки слуги, через котрих ви увірували, і як кому дав Господь бо ми Божі помічники, ви Боже поле, Божа будівля.” (Кор. 3:5,9) Робітники ділають спільно так усі в правді повинні спільно ділати для Божої слави. Памятаймо, що Бог поставив кожного члена в тілі, після Його владоби, і кожний повинен старанно виконувати свою роботу з приналежною пошаною до других членів, тому, що така воля Божа. Се не значить боятися, чоловіка але значить мати страх, щоби не ділати проти волі Господа.

“Спільне діланне в службі Господа є правильний дух, що лучить дійсних християнів. Ціль нашої злуки не є щоби подати з усміхом руку один другому, або тратити час на марні балаганині. Всі в Господі є співучастники з Ісусом Христом, головою нового сотворіння; і всі повинні співділати разом для дальшої користи тої спілки. Всі діти Божі в гармонії разом ділають на славу Богу. „Нічого не роблячи перекором і для марної слави; а смирним розумом один одного вважаючи більшим від себе” (Фил. 2:3). Почитанне чоловіка або страх перед ним є певно тинети диявола.

“Диявол постановив за всяку ціну щоби відвернути людей від Бога. Він уживав всяких способів щоби osiąгнути свою ціль. Він уплинув на клер, свій знаряд, щоби вони учили і страхали людей, що Єгова є великим катом, котрий мавби тортувати вічними муками кож-

дого, хто не впадає в Йому. Тому то багато людей задля страху перед вічними муками попалися в релігійні системи. Вони не бояться Бога, а радше тих мук, котрих вони бажають уникнути. Тому багато людей близько Бога лише устами а серцем вони не люблять Його ані не бояться Його. Пророк так пише: „По заяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо Мною походить із науки заповідей людських” (Ісаї 29:13).

Страх перед духовенством

¹²Бог припоручив членам церкви проповідувати царство Мессії всім, хто має уха до слухання. Він не наче посадив її (церкву), як чисту виноградину, і заповів її тримати себе чистою від світа. (Яків 1:27; 4:4) Ціль голошення того царства була, щоби дати свідокство людям про Божий плян спасення а не тому, щоби повернути світ. Світ взагалі, буде повернений в часі назначеннім Богом, що є царство Мессії.

¹³Та духовенство як раз проти ділали сьому припорученню, зазначеного у св. Письмі. Вони постановили собі повернути світ і втягнути політикерів або Пануючу клясу до церкви; а тоді, коли вони се доконають, сподіваються що Господь велить передати їм власть і вони, духовенство, стануть головами того царства. Вони не боялися Бога; але вони боялися, що коли прийде Христос а вони не повернуть народів, тоді вони втрачуть то визначне місце в тім царстві.

¹⁴В такім стані знаходився і жидівський клер у першим приході Христа. Диявол захопив їх і намовив злучитися з багатотою і впливовою клясою тодішнього часу. Вони не були готові прийняти Ісуса за Мессію, тому що Він не прийшов у силі і славі та поставив їх на першім місці пошани. Він не заповів їм убиратися в пурпури, в кармазини, та в червоні шанки на голови. Він їм сказав правду в очи, що вони були лицеміри. Єслиби вони були мали страх перед Господом, тоді зпевністю булиби змінили свій спосіб поступовання.

¹⁵Не так давно тому духовенство ріжних віроісповідань зауважали, що число членів чим раз зменьшується і люди геть відступають від церковних систем. Тоді вони запродали себе багатим; і впливовим людям, і отверто заявили, що церква мусить отворитися для багатців і сильних, щоби дістати їх в ряди своїх членів. Сим клер опоганив евангелію Ісуса Христа. Вони злучилися світовими людьми проти котрих боялися виступити, щоби не образити їх, і так церковні системи сталися частиною світа, що є диявольська організація.

¹⁶Коли жнива у другім приході Господа наспіли і вість про Його присутність і царство розійшлася, тоді клер нагло рішився ділати. Він настрашився, що занедбав повернути світ, і для того його місце першенства було загрожене. Він рушився організувати союз церков, через що він мав збільшити свою силу і вплив між багатими і сильними і сим показати людям їх силу і здібність заложити царство. Наслідок із сего світового руху був, що повстав так званий союз або Конференція Церков.

¹⁷Один із головних чинників тої організації був американський богатир, можливо, що найбагатший чоловік у світі Й. П. Морган. Він жертвовав сто тисяч дулярів, щоби дати початок союзу. Тут питання насувається, яка сила спонукала його до сотворіння такого союзу? Певно, що се не був страх перед Богом, щоби дати йому славу. Сей страх клер і їх передових членів був, щоби надаліше затримати державну керму у своїх руках. Вони були подібні до жидівського клеру за часів Ісуса. Духовенство і тепер злучилося з багатими, впливовими і сильними людьми, зробили союз зріжних віроісповідань, без огляду на їх вірування. Вони погодили докторинальні ріжниці, за котрі вони мали спори до того часу; а правду слова Божого відкинули геть. Після погляду чоловік може вірити в що він хоче, лише щоби спомагав їх організацію.

¹⁸Коли вибухла світова війна, купці і політики кермували мілітарною силою. В той час духовенство вже було злучилося з ними. Зі страху, щоби не втратити в впливу їх союзників, вони озажно агітовали за пролятем людської крові. Із своїх церков вони поробили бранкові стації для вербовання жовнірів до війни. Божий пророк так пише про них: „Ба й на полах в одежі твої видно кров безвинних бідолах, що я найшов не тайним слідством.” (Ерем. 2:34 анг. пер.) Вони добровільно подоптали заповід Божу: „не вбивати меш” Се є доказ, що вони не боялися Бога, але боялися за губити свою силу і вплив.

¹⁹Світова війна заставила думати духовенство на час. Кілька проповідників видали маніфесто (відозву) до світа, чим вони звернули увагу на біжучі події і, що царство небесне наближилось. Колиж світова війна скінчилась і вони побачили, що нема зовнішнього доказу, що царство Христове існує в силі, тоді із страху, щоби не понести втрати вони зробили інший розпучливий крок. Саме тоді торговельний і політичний елімент диявольської організації написав услівля миру. Тоді, також, виписано і услівля для зформовання Ліги Народів — але ще не прийнято. Сей час коли клер побачив, що ко-

либи Ліга Народів з формувалася а його по-
лишено на боці, тоді церковна система потер-
пілаби а клер за губивби силу і вплив. Тому
союз церков ухвалив резолюцію в котрій на-
кликує держави сформованні тої ліги, і рівно-
часно заявляє, що се є політичний висказ цар-
ства Божого на землі. В резолюції між ин-
шими так сказано: „Церква може дати духа до-
брої волі, без чого Ліга народів не може існу-
вати.”

²⁰Духовенство не задля страху перед Госпо-
дом удобрили Лігу Народів. Вони, се роблячи,
зігнорували науку Слова Божого. Бог, через
свого пророка, так говорить про той союз наро-
дів: „Лучіться народи, — вибо розпадетесь;
вважайте, всі далекі землі! Воружайтесь, та
тремтіть; заперізуйтеся до бою, але дрозіть.
Складайте за думи, та вони в ніщо обернуться;
виповідайте їх словом, та воно не збудеться, бо
се з нами Бог.” — Ісаї 8:9,10. (Гл. пер. Анг. Біб.

Небійтесь.

²¹Господь перестерігає своїх помазанців про-
ти всякої злуки з подібними союзами і каже їм
небоятись так, як духовенство має страх і
инші самолюбні люди. Пророк представляючи
клясу помазанців Божих, говорить: „Бо ось
що говорить мені Господь, поклавши на мене
руку, й вкладаючи мені на серце, не ходити
дорогою сього народу, і промовив: Не говоріть:
„змова;! бо народ сей все змовою вважає; не
бійтесь того, чого він боїться, і не лякайтесь
Бога сил небесних, — як сьвятого, шануйте;
Його одного вам боятись, перед Ним вам дро-
жати!” — Ісаї 8:11-13.

²²Коли Господь прийшов до свого храму
1918 року, тоді вірні увійшли в радість Госпо-
да, знаходяться під покровою Всевишнього і
тоді вони дістали ясне поняття про організацію
Божу і диявольську. Від тоді Бог напминає
своїх вірних, щоби вони тримали себе чистими
від сих союзів і, що Єгова сил буде їх оборо-
ною. Тому лише Господа одного треба бояти-
ся. Єгова сил значить, що Він має потрібну
армію для охорони своїх слуг, щоби три-
мати їх у безпеченстві і від упадку. Тому ли-
ше ті, що бояться Його будуть спасенні „Ша-
нуйте Господа сил і Його одного вам боятись
і перед Ним дрожати.” Храм се святе і тайне
місце безпеченства для слуг Всевишнього. Хто
знаходиться там не потребує боятись чоловіка
лише Господа. І всі що шанують Господа, Він є
їх охороною і їх силою. Сі пророцтва учать,
що посвячені повинні вірити лише в Єгову, і
Його одного боятись; що Він є їх щит і охо-
рона так довго, як довго вони є вірні в службі
порученій Господом.

²³Від 1874 року до 1914-го, Господь приве-
рнув для посвячених головні правди, котрі бу-
ли заховані через довгий час слугами сатани.
Ся робота, привернення правди, була показана
в обряді через роботу Ілії. (Мат. 17:11,12). Сі
слуги Господа, сповняючи роботу Ілії, споді-
валися, що Христос збере і прославить свою
церкву і установить своє царство у повній силі
1914 року. До того часу вони проповірували і
трималися правди. Коли ж Езабеля наставляла
на життє Ілії за повбивані ним пророків Бааля,
тоді Ілія вельми злякався і втік. Се значить,
що коли вибухла світова війна, тоді Езабеля,
котра с образом духовенства або клеру, за
помочію її союзників, загрозила Господним
слугам, тоді вони настрашившись вельми пере-
стали голосити правду.

²⁴Пізнійше, 1918 року, Господь прийшов до
свого храму і тоді прийшли ще більші проби
на церкву. Езабеля і її союзники ще завзяті-
йше виступили проти послідователів Христа.
Де котрі з них на страшилися перестали голо-
сити правду проти сего безбожного союзу.
Коли Господь об'явив церкві, що Христос прий-
шов до свого храму, що Єгова постарався о
справедливості і одержує спасення для церкві, і
що тоді камінь що є Божий помазаний цар, був
заложений в Сионі, тоді многи, що були бояз-
ливими стали недбалими і безчинними споткну-
лися на камінь і в пали. Инших знова сатана
замотав у свої сіти, скрутив їм голову і зсіав
корін гіркости в їх серцях. Господь предска-
зав, що страх упаде на вірних: „Бога сил небе-
сних Його одного вам боятись, і перед Ним вам
дрожати! Він один ваше освященне, та Він ка-
мінь спотикнення та скала згіршення обом до-
мом Ізраїля; Він сіть і западня осадникам Еру-
салиму. І багато таких буде, що спіткнуться ся,
впадуть — розіб'ються і запутаються в сіті й бу-
дуть зловлені.” Ісаї 8:13-15.

²⁵Дальше пророк зазначає, що привілія дава-
ння свідоцтва про Боже ім'я буде обмежена
для вірних Його слуг: „Завяжи ж се свідчення,
й запечатай обяв при учениках моїх.” (Ісаї 8:16)
Божий закон, чи то об'явлений чи ні, є Його во-
ля. Він виразно зазначив, що Його волю є,
що Його слуги мусять давати свідчення. І ли-
ше сих Він шанує, як довго вони є вірні Йому.

²⁶Ті, що увійшли в радість їх Господа, були
нелише готові але мали бажання чинити волю
Божу. Сим Бог дав ясне розуміння Його плану.
Вони змогли побачити очима розуміння злобу
диявольської організації і красоту Господньої
організації; і бачучи се і маючи сильну віру в
Господа, вони не боялися ані диявола ані його
знаряду. Вони знають, що Єгова сил має величе-
зну армію і яможе охоронити своїх вірних слуг.

Тому вони бояться лише Єгови бо Він є їх освященням. Отже будучи членами Його храму вони перебувають утіні Його Всемогущої руки і є цілковито безпечні.

²⁷Помазана св. Духом кляса не спочиває на свої сили в борбі проти злоби ворога, ані на свою мудрість. Вірний слуга спочиває лише на Єгову сил небесних, і так довго, як він перебуває у тайнім місці сховку Всевишнього і є в тіні Всемогущого, він є безпечний. Сі одні мають властивий страх перед Єговою. Члени храму бояться стратити Його ласку і знають, що їх невірність значить страта всего навіки. Вони бояться бути непослушними у виконанні заповідей Його. Не послухати Єгову значить добровільно спротивитися Його волі. Отже якщо хтось з помазаних має нагоду давати свідчення про Божє ім'я, а відмовляється бути послухним, такий є у великій небезпечності.

²⁸Всі, що побідять і будуть мати щедрий вхід у царство Боже, мусять перебувати в тім тайнім місці покрови Всевишнього і перебувати під покровою всемогущою рукою Єгови. Таки не потребують боятися чоловіка ані диявола. Їх віра будучи повна і вповаючи лише на Бога, котрий є їх святостию, вони радісно співають: „Господь світло мое і спасення мое; кого мені боятися? Господь твердиня життя мого; перед ким мені лякатися? Він бо заховав мене в своїй домівці в день неволі, Він захистить мене в затулку намету свого Він підніме мене на скелю! І тоді піднесеться оголова моя над моїми ворогами кругом мене; і принесу жертву радісню в чертозі Його; співати му псалми Господеві.” — Псал. 27:1,5,6.

Острі проби перед нами.

²⁹Час від часу виринають думки між посвяченими, що не начеби всі проби і досвідчення церкви минули і що тепер помазаниці побідоносно ступають в перед і ніколи вже не будуть переходити трудностей. Можливо, що бажання бути вільними від терпіння є наслідком такого заключення. Але в Одкритті 12:17 і інші місця св. письма показують що вірні мають ще переходити острі проби. Царі і управителі державні були повідомлені, що царство Боже близько; що Бог посадив Свого сина на своїм престолі; що диявольська організація мусить упасти; і що їх царства становлять частку диявольської організації. Люди мусять знати, що диявольська організація була чинником їх гнету і, посвячені Божі слуги мусять дати то свідчення людям.

³⁰Із сего бачимо, що вірні будуть голосити ostrу правду, котра знищить оселю лжи, але сим вони стягнуть на себе гнів ворога. Той вуз

вікодавий вельми лютий на останок насіння жєни. (Одк. 12:17) Отже ostrа правда проти диявола і його агентів стягне ярость його на вірних свідків. Ворог збирає свої всі сили до останньої битви, так званої Армагедон. Вірні слуги Господа є такі безсильні і в такім не знанім числі, що ворог знищить їх в одній хвилі, але Господь сил небесний є їх охороною. Армія Єгови на певно побідить у тій рішавій битві. Кляса вірного слуги, котрий перебуває у тайнім місці Всевишнього, також буде побідником. Але нема запевнення, що кожний член того слуги буде вірний аж до кінця. Лише ті, що під охороною Всемогущого, виграють побіду. Але кожний повинен памятити, що служба поручена йому, мусить бути виконана. Тому і на писано: „Бога сил небесних — Його, як святого шануйте; Його одного вам боятися, перед Ним вам дрожати. Він один ваше освящення.”

³¹Єгова дасть місце в царстві лише тим, що принесуть достаточний овоч Його. (Мат. 21:43). Щоби принести той овоч царства, треба радісно сповняти Його заповіді. Таки мусять бути цілковито по стороні Господа і мусять стояти осторонь диявольської організації, настільки, щоби навіть не співчувати їй. Хотят вони є упавші тілом, всеж вони можуть бути вірні і правдиві до Господа Бога. Такої повної вірности навіть Єгова вимагає від них. Для їх заохочення Бог, через Свого пророка, говорить так: „Чи ти через води йти меш, — Я з тобою, чи ти, через ріки, ти не потонеш; чи пійдеш через огонь не полечешся, і полеме не обпалить тебе. — Ісаї 43:2.

³²Як бачимо то вогневі досвідчення мусять прийти на помазаних Божих. Инакше ся обітниця не булаби дана. Всі, що любять Господа, не будуть уважати яку завелику славу вони мають межі людьми; вони навіть не дорожать своїм життям. Вони, перебуваючи під покровою Всевишнього і маючи свідчення св. духа, що вони знаходять ся в сім місці сховку безпечности і маючи запевнення охоронної сили і побіди над ворогом, вони мусять радісно сповняти службу поручену їм Господом Богом. Сей останок вірних буде в дуже малім числі, тому, що меньше вірні відступлять на бік. Положення того малого числа вірних буде в такім стані, що страх і дрож перейде усіх, але ні один з них не буде боятися ворога тому, що Господь сил небесних буде їх охороною і помочію. „Оного часу буде один Господь Саваом величнем вінцем і короною слави для останків свого народу. Він буде духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт проганяють” Ісаї 28:5,6).

³³Ми не повинні відноситися ворожо до брата, котрий є старшим у зборі і не бере живої участі в службі Господній, хочай се буде дуже на місці пригадати конечність бути послухним Богу і за охотити того брата до вірного виконання його угоди. (Рим. 12:1). Се що Вартова Башта старається час вір часу робити. Ми би занедбували нашу задачу, еслиби ми не робили натиску на важність давання свідоцтва, що Єгова є Богом, Христос є царем і царство Його близько. Коли хто будь з помазанців Господних, чи то старший в зборі або инший, не є ще пробуджений до важности сповнення їх угоди, таки знаходять у сумнім положенню. Тому він мусить сам себе судити, щоби не бути судженим Господом.

³⁴Тому кожний перебуваючи під покровом Всевишнього, і хто бажає надалі охорони Всемогущого, нехай поставити собі кілька питань і уважно відповість: Чи я бачу, що діявольська організація є проти Бога і Його організації і робить розлучливі замаху, щоби відвернути людей від Бога? Чи я бачу, що на сі вороги Єгови треба людям звернути увагу? Чи я бачу, що із всіх сторін збираються сили до Армагедону і, що люди мусять бути повідомлені о сім? Чи я розумію, що Бог поручив останнім членам тіла Христового давати свідоцтво про Його ім'я?

³⁵Если відповідь є, так. Тоді питай себе далі: Чи я сповняю мою часть у виконанню волі Божої? Бог постарався о виданне книжок в котрих містяться вість про царство Його. Він дав радіо, щоби розносити вість широко по землі. розпорядив, що Його помазанці розносять сі книжки і літературу між голодних правди, щоби познакомити їх про Божий план спасення. Чи я роблю все, що в мої силі, щоби доставити сю вість людям, будучи свідком Божого ім'я? Если я не роблю то чи може задля страху перед погордою, що може прийти на мене від світа? Чи я боюся ворога або його знаряду, щоби не пошкодили мені? Чи люблю я досить Бога, щоби чинити волю Його? І так розсудивше уважно сам себе, нехай кожний чинить волю Богу після його сил.

³⁶По де куди знаходять ся браття, що є старшими в зборі і противляться голошенню царства. Чи коли отворуться їм очи, щоби вони побачили свій блуд, Господь знає. Де котрі члени по зборах далися звести сліпим проводирам котрі прозрять колись але запізно і будуть жалувати, що наслідували і боялися людей. Одно тішить нас, що противників є мало і, що збори не попирають таких противників довго. Можна бачити із звіту, що хочай 1927 року

брало менше число учасників у Господній вечері, то однак число робітників на полі є більше чим коли будь у перед. Се показує здоровий стан духа у посвячених, котрим Єгова сил дасть побіду через Христа.

ПИТАННЯ

Чому Єгова Бог мавби дати своїм слугам ясне розуміння значіння, що є страх?

Чому Він учить так сю клясу? Що значить страх? Яка підстава є страху? || 1-2.

Що є властивий а не властивий страх? Що значить страх перед Єговою початок мудрости? Чого буде шукати той, що має властивий страх? Чому? || 3-5.

Що святе Письмо розуміє під словом святість? Хто з Божих людей має дійсну причину до страху? || 6.

Яких людей св. Письмо називає безумними? В який спосіб страх перед чоловіком є сіть? Розріжні межі властивим а не властивим шанованням тих, що є заняті в службі Божій? || 7-9.

Поясни, що значить бути дійсним співучасником у Христі? Чого ужаває диявол, щоби відвернути людей від Бога? || 10-11.

Яке припоручення отримала церква від Бога? Чому клер пішов противною дорогою? Який паралель існує межі клером у першій прихіді Христа а клером у другій прихіді? || 12-15.

Яку зміну тактики показав клер при кінці сего віку? Чому вони так поступили? Розкажи про великий рух, що до злуки віроісповідань від коли жинива настали. || 16-18.

Як світова війна показала дійсний стан межі клером? Чому вони так сердечно удобрили Лігу народів? || 19-20.

Як учить нас Господь відноситися до федерації церков? Які благословенства Він уділив тим, що послушались Його? || 21-22.

Як Єзабеля грозила роботі, яку сповняли посвячені? Які були наслідки? Як відсвіжив Господь своїх людей? Поясни Ісаї 8:13-15. || 23-24.

Що розуміємо під словом, воля Бога? Яку заповідь дав Господь своїм слугам від 1918 року? Які благословенства отримали ті, що були послушні Йому? Чому вони не боялися тоді? Як можуть вірні виставити себе на небезпеченство? Хто з них буде мати щедрий вхід у царство Боже? || 25-28.

Де зазначає св. Письмо острі проби для вірних послідователів? Яка обітниця була дана їм для їх охорони? Чи всі слуги остануться вірні аж до кінця? Чому? || 29-30.

Кому відасть Єгова, царство? Які писання вказують, що вірні мусять переходити через острі проби? Чому Господь називає їх останнок? || 31-32.

Яку задачу маємо сповнити відносно один другого? Яких десять питань є поданих для помочи тим, що бажають виповнити свою угоду? Хто найбільше робить клопоту в зборі? Чому? Хто остаточно виграв війну? || 33-36.

Царство Боже

ХОТЯЙ Біблія так ясно учить про царство Боже або царство небесне то однак багато людей, хочай кличуть себе християнами, не знають що то царство значить. Вистарчить поставити чоловікові кілька питань, а сей час довідається про його цілковите не знання о тім царстві. Де хто думає, що то царство про котре учить Письмо, відноситься до цілої вселенної над котрою панує Бог. Знов інші кажуть, що то царство відноситься до стану серця і попирають своє заключення словами Ісуса Христа, котрі Він сказав до фарисеїв: „Царство Боже у вас усередині.“ Інші люди хочай вірують, що то царство буде установлене на землі то однак кажуть, що воно прийде яко наслідок чистого життя меже людьми а не через посереднє діланнє Бога.

За для сих противних поглядів велика більшість людей не стараються зрозуміти правду про то царство. За сю несвідомість не можемо винувати св. Письмо, а радше людей, що не досліджували уважно св. Письмо і учителів, котрі научали людей мильно.

Теорії і погляди ріжних віроісповідань так затемнили науку слова Божого про царство небесне, що многі уважають Біблію за звичайну книжку а не як одкрите правди від Бога. Треба зазначити, що не Біблія учить такого хаосу, але той хаос існує меже людьми, котрі не шукають правди того царства, а радше самолюбної користи.

Навіть сей факт, що клер, котрий уважає себе за представителів царства небесного на землі так мало розуміє про правду того царства, показує, що вони не є представителями Ёгови.

Ми постановили помістити ряд лекцій у сім журналі, щоби пояснити на підставі Біблії, що Бог здвигне царство для добра людей на землі. Треба найперше зазначити, що многі тексти у св. Письмі, котрі говорять про царство Боже або небесне, відносять ся лише до людей на землі. Св. Письмо не відкриває нічого про виконані пляни Ёговою вминовших перед історичних, ані про Ёго заміри у віках грядущих. Також, кожний пильний ученик св. Письма зауважає, що Біблія не старається пояснити Бога; але що Біблія лише відкриває Божий замір або плян відносно спасення роду людського о скільки Богу подобається.

Треба також памятати, що царство Боже і царство небесне є одно і те саме царство; і що воно буде установлене для чоловіка на землі. Також зауважмо, що згадане царство не відноситься до Божого пановання над вселенною, і що Біблія лише учить про Божий замір взглядом людей на землі.

Нічого не можемо довідатися з Біблії про історію нашої землі у давно минулих віках, перед її сотворіннєм. Много здогадів подавали учені скільки часу у минуло нім наша земля була відповідна, щоби жити на ній. Але немаємо найменшої причини думати, що сі всі здогади, хочай зроблені в ім'я науки, є близьки правди. Тому, що так звані учені в ніяких випадках не беруть під розвагу землі яко діло рук сотворителя, але уважають се все як природне право. про що вони мають дуже ограничене знання і тому можемо заключити, що їх здогади є далеко від правди.

Бог будучи жерелом життя, мусить всегда бути продуктивним, инакше Він бувби ограниченный. Він також з конечности мусить бути одним монархом або володарем по всій вселенній. Він мусить бути осередком з відки плыве все життя і до котрого то жерела мусять йти всі сотворіння або умерти.

Подобалося Богу зачати роботу творення, чого наслідок бачить чоловік своїма очима і то, що він може бачити за помочию знаряду, а іменно: телескопа, що помагає чоловікові бачити далеки річи поза межі виду голого ока; і мікроскопа, через що чоловік бачить річи за малі для голого ока.

Коли Бог сотворив землю тоді своєю творчою силою зформовав чоловіка, щоби він тішився життєм і був паном на землі.

Можемо непевно припускати, що окрім життя на небі, де Бог мешкає, то лише одна земля є наповнена розумним сотворіннєм, котрі посідають моральні засади.

З людської точки погляду то чоловік є мешканцем землі на котрі є много інших формів життя. Однак сі немаємо такого високого умового розвою, і тому не можуть оцінювати так життя як се може чоловік. Окрім сих формів життя чоловік також є свідомий, головню в наших часах що ще існують думаючи невидимі іства, котрі час від часу мають стичність з чоловіком і котрі є хитрі і все ділають на шкоду людям.

Се стараннє чоловіка порозумітися з сими думаючими невидимими істотами робиться під накривкою релігії, так званої спиритуалізм. В дійсности се є зусилля упавших ангелів, котрі стараються ошукати чоловіка, що до його природи і намовити його до бунту проти Бога. Сі ворохобні духи удають, що вони є ніви помірші душі і сим вони хотять доказати, що Бог ошукав людей коли Він сказав, що кара за гріх смерть.

Сі упавші ангели є уживані сатаною, великим ворогом Бога і людства, щоби противитися на

дальше волі Божій. Без сумніву, що більша частина диявольської армії, під час армагедону буде складатися з тих упавших ангелів димонів. Диявол робить усі можливі заходи, щоб організувати всі димони і всею силою спротивитися заложенню царства небесного на землі, на котре прийшов час. Св. Письмо учить, що і св. ангели одвідували людей час від часу, але не дуже часто.

Чоловік також може розуміти, що сей світ з його красою не стався випадково. Здоровий розсудок показує, що існує великий сотворитель, котрому земля і чоловік завдячує своє існування. Але чоловік своїм розсудком не може довідатися о Божих замірах або пляні (Йов 11:7). Апостол виразно говорить, що чоловік може зрозуміти про існування персонального Бога докого він належить. Він так каже: „Тим то розумне про Бога явно в них; Бог бо явив їм. Невидиме бо Його від створення світу думанням про твори робиться видиме, і вічна Його сила і божество, щоб бути їм без оправдання. Тим що знаючи Бога, не яко Бога прославляючи або дякували, а осуєтилися думками своїми і оморочилось не розумне серце їх.” (Рим. 1:19-21).

Великий сотворитель, автор життя, був великим паном всієї всесенної. Вподобалося Йому пошерити своє царство і Він створив землю і створив чоловіка на ній, щоб чоловік тишився життям і управляв звірятами.

Найперші слова, які Бог сказав до чоловіка були: „Плодіться і намножайте землю і підневольте її, і пануйте над рибою морською і над птаством небесним і над усім звірем, що гасає по землі.” (1 Мойсея 1:28). Псалміста роздумуючи над тим сказав: „Поставив його господарем над ділами рук твоїх, усе положив еси під ноги його: Овець і волів усіх і також польового звіря, й птацтво піднебесне і риби морські, усе що вертає морськими шляхами.” (Псал. 8:6-8). „Небеса Господні а землю Він дав для дітей людських.” (Псал. 115:16). Але ані сей верш ані інші місця св. Письма не можна розуміти, що Бог створив землю і віддав її людям; а радше, що Він створив її для чоловіка, щоб він жив на ній, як довго він буде послухний його законні. Треба зауважити, що найвищу владу над землею Бог затримав собі; а чоловік був лише Його представителем тут. „Господня земля і вся повнота її; круг землі і хто живе на йому.” (Псал. 24:1)

Великий ворог Бога і чоловіка, диявол, все служив своїм самолюбним цілям і все перекручував Божий план де міг. Будучи сторожем над невинною парою у раю, можливо, щоб поучити їх виконувати волю творця, він

зрадив Бога. Він відмовився виконувати волю Всевишнього а постановив виконати свій задуманий план. Він оплянував збудувати свою державу над людьми. Перша згадка про царство на землі, як про се говорить св. Письмо, вийшла від диявола і пророк Ісаїя говорить про се такими словами: „Тиж говорив у серці своєму: Зійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між богами, на краю півночі; Взіду на висоти хмарні, рівню зроблюсь, що Всевишнім зветься.” (Ісаї 14:13,14.)

Отже як видимо то диявол шукав царства для себе. Він переконав чоловіка що він є ошуканий Богом, і що слова Сотворителя: „кара за гріх смерть” зовсім не мають значіння і можна знехтувати їх. Сатана вдавав перед чоловіком, що він його провадить на волю а відійсности шукав поневолити його для себе. Нарешті диявол виконав свій план, Адам упав у гріх і від тоді він і його діти знаходять ся у неволі гріха і смерті. Увесь рід людський є підданий диявольському правлінню або царству. З поміж усіх людей лише мале число отримало поміч від сотворителя і се були ті, котрі шукали пізнати волю Божу і тих Він вивів на свободу і показав їм спасення.

Сей великий ворог є автором замішання, що існує в умах людських про царство Боже. Будучи лихого серця, Він уживав різних способів, щоб звести чоловіка з дороги праведности. Пізнійше, коли сатана вже не міг говорити до людей в прост як у раю, тоді він втворював фальшиву систему релігії. Розумієся він се, зробив не тому, щоб люди поклонялися Єгови духом і правдою, а тому щоб їх сим відвести від правди. Всі ті релігійні форми і церемонії, чи то в поганстві чи в християнстві, були під впливом духа страху перед Богом, радше чим, щоб віддати Йому славу і чест. Диявол всегда підтримував систему священничу у кожній державі з тим застереженням, що духовенство мали підтримувати володарів державних. Тому священники різних форм і віроісповідань всегда брали участь у володінні світа і ніколи не служили на користь загалу.

Християнське духовенство своєю роботою на несло велику шкоду для людства. Вони учили людей, що благословенства Божі спливають на світ через світові держави, а не через установлене царство Богом, над котрим буде царювати Христос з неба. Наслідки такої науки є, що люди думають, що земля належить до одиниць, і що вони можуть робити з нею і її плодами що їм подобається.

Диявол побачив, що він може володіти над людьми через одиниці сильної волі, і тому історія світа зазначає пановання через дуже мале число людей в порівнянні з великим числом маси людей.

Сі не милосердні і сильної волі володарі, видрапавшись до влади, так знушаються над людьми, що неначе би чоловік був звичайним звірятком. Вони уважають землю за свою властність і думають, що вони лише мають право розпоряджувати її багатствами і плодами. Се присвоєння влади так уплинуло на людей, що остаточно та маса народу уважає себе за вроджених невольників. Навіть в наших часах, такі держави як Британія і інші, люди давали величезні суми грошей, щоби увільнити в різних частях імперії невольників, котрі були в руках купців, як торговельний товар або продукт. Та нині обставини сих ніби вільних людей ще тяжкі. Нині праця загалу для користи кількох одиниць є прийнятим принципом і сей принцип уважається за денний порядок; але жадна сила не примусіла людей до приня-

ття сего порядку так, як до сего спричинилися релігії під покришкою християнства.

Нарешті люди починають рвати на собі кайдани. Але чинячи се, вони одвертаються від свого сотворителя, котрого духовенство представило фальшиво. Тут власне лежить небезпека із сторони диявола. Він знов старається захопити людей у свої тенети і ужити їх в боротьбі проти князя мира. Богатері і влади хотять надалі чинити свою волю, а бідний народ не хоче підчинитися Єгови. Але в битві армагедону Єгова обявить свою доброту для ошуканого роду людського, і через своє царство приверне назад людям щастє і життє.

Сам Бог Єгова є автором Біблії. Вона містить в собі історичні записки і пророцтва диктовані св. духом.

Щоби мати правдиве поняттє про царство Боже, то треба брати під розвагу в гармонії різні місця св. Письма. Слово Боже є правда і хто жие після його вказівок, такий ходить дорогою правди і життя.

Царство Предсказанне Пророками

Всі пророки предсказали, що колись Бог воздвигне своє царство на землі. В тім царстві кождий чоловік під втратою життя буде мусів виконувати заповіді Божі. Тоді закони справедливості стануть правосильні; Божа любов буде обявлена для всіх, і люди навернуться до свого сотворителя.

Пророки і всі вірні ніколи не забували обітницю, котру Бог зробив Авраамові, що через Його насінне будуть благословенні всі народи землі. (1 Мой. 18:18). Вони також памятали закон даний їм на горі Синай, котрий учив їх любити Бога і ближнього. Вони розуміли, що то царство принесе благословенство всім людям і вони отримають в нім вічне життє, если будуть послухні Богу Єгови. Вони вірили, що в тім царстві сила смерти буде знищена і гроби отворяться, щоби випустити на волю своїх вязьнів. Вони також знали, що то царство буде на землі меже людьми і основа того царства буде справедливість.

Пророки ніколи не розуміли, що то царство мало бути аж по смерті коли душа буде перенесена до неба. Вони розуміли, що люди в тілі будуть відчувати благословенства того царства.

Пророки бачили, що земля буде привернена до стану райского а всі люди будуть як одна

родина щасливі на землі. Що така є воля Божа, то осім говорить Апостол Петро. Коли він оздоровив кривого при дверях церкви, він пояснив людям, що Бог через Ісуса Христа, котрого воскресив із мертвих, приверне усіх людей до здоровля. Він так сказав: "І пішле наперед проповіданого вам Христа, котрого небо мусіло прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку. (Діян. Ап. 3:20,21.) Той час новонастання є є царство Боже а царем буде Ісус Христос.

Привернення, (переведене в Укр. Біблії новонастання) відносить ся до річей за гублених чоловіком у раю, через Адама. Від тоді гріх став паном над чоловіком а смерть заволоділа над усіма але через царювання Христа увесь рід людський буде наново привернений до совершенности першого чоловіка у раю. Той кривий і безпомічний від уродження чоловік, представляє слабкий і безпомічний рід людський, що не може своїми силами прийти до здоровля. Він є звихнений фізично як і морально через гордість, самолюбство не навість, заздрість і т. д.

Царство небесне в прообразі було показане через царювання Давида і Соломона. Хотят пророки ясно не розуміли про фазу царства небесного, згаданого у новім завітї, то однак треба памятати, що всі їх пророцтва про цар-

ство були написані під впливом св. духа — 2 Пєрта 1:21.

Царювання Давида відзначило ся тим, що він поневолив усіх ворогів Ізраїля сильною рукою і зацарював над усею землею, колись Богом обіцяно Авраамові. Се представляє, що Христос жезлом залізним знищить всяке старшование людей на землі а завиде справедливий устрій.

Ізраїльський нарід зробив угоду з Богом коло гори Синай, через що вони мали стати священниками і приносити жертву за гріхи людськи. Сим Бог показав їм, що вони можуть колись статися співучастниками царства Божого. Пізнійше Давид збудував святиню для скині завіту на горі Сион. Люди назвали святиню домом Єгови. Від того часу священники і царство Ізраїльське були тісно звязані.

Давид, будучи пророком, написав Псалми про царя і царство Боже. Де котрі ці псалми написав на славу Богу Єгови. Одного разу Ісус сказав до, фарисейв: „як же се Давид зве Його в дусі Господом. Також Давид говорить про себе Дух Господень глаголе в мені, й слово Його на язиці в мені (2 Самуїл 23:3) Сі слова ясно показують, що Давид пророковав під впливом св. Духа.

У Псалмі 110-тій Давид пророкує, що цар буде також і священником після почину Мелхизедека. Хотяй у псалмі не згадує, що Ізраїльський цар має бути священником, ані що він має бути сином Всевишнього, то Ісус злучив сі думки і сказав: „Коли ж Давид зве Його Господом то як же Він син Йому? (Мат. 22:45). Ісус сим показав, що Христос є сином і Господом Давида. Мат. 22:41-45.

Хотяй Ізраїль під царюванням Давида не розумів ясно що Бог замірив збудувати своє царство на всій землі. Однак, їх царство було образом царства Мессії. І, як Єгипет був образом царства диявольського на землі, так Ізраїль був образом царства Божого; а Давидів престіл був названий престолом Єгови. — 1 Парал. 29:23.

Пророки описуючи про царство Боже, показують, що то царство буде установлене силою проти волі людей; і що воно визволить людей з під у сякої журби і приверне людей до гармонії з їх сотворителем. Вони також показують, що то царство буде установлене серед найбільшого горя, якого світ ніколи не бачив. (Дан. 12:1) Давид описуючи про той час говорить, що земля, як віск розтопиться від присутности Господньої, і що всі основи землі захитають ся і впадуть. (Псал. 97:5; 82:5) Пророк Софонія говорить, що земля буде пожерта огнем ревності Божої. Софо. 3:8) Сі

стихи і інші подібні, клер уживає в літеральний спосіб. Але хто на хвилину застановиться над сими стихами без упереження то зрозуміє, що їх треба розуміти символічно. Земля, котру Бог сотворив для людей не згорить а пробуває во віки (Кн. Екл. 1:4). Отже як уже бачимо, то царство небесне прийде серед найбільшого клопоту і темрява покривати ме землю а поморок народи. (Ісаї 60:2) Трясенне, паленне, і топленне є опис горя в яким диявольський порядок упаде.

Сі пророцтва противляться науці людей, що ніби царство Боже мало би прийти на світ через еволюцію (розвій). Противно св. Письмо ясно учить, що то царство подібно як і сотворінне чоловіка буде діло Боже. Він знищить сили лихого і установить царство справедливості.

Надія многих людей, котрі працювали щоби поліпшити долю людського життя і думали, що сим працюють для інтересів царства Божого, є засуджена на велике розчаровання. В дійсности вони сею роботою лише латали нинішний порядок устрою, церкви в загальї ніколи не бажали установлення правдивого царства на землі.

Отже, як бачимо, ті бразки в старім завіті є ужиті для нашої науки про царство Боже на землі. Воно принесе знання Бога; бо від найменшого до найбільшого будуть знати про Него. Ерем. 31:34) „Бо земля буде наповнена знанням Бога як море водою.” (Ісаї 11:8). В тім царстві чоловік научиться дорожити ближнього і жити в мирі; там буде панувати братерство, і народи не будуть учитися воювати. Се значить, що життє людське в тім царстві буде подібне до життя в раю. Головна задача того царства буде, установити справедливість і привернути красоту людям, яку посідав перший чоловік у раю. Коли ся робота скінчиться, тоді прийде на світ новий порядок. — 1 Кор. 15:28.

Таки викази св. Письма, як на примір. усно-ви землі захитаються; що всьо буде зтрясене і в паде; що вогонь ярости Божозї пожре усю землю, показує, що Бог знищить противників царства Його і силою установить справедливість, а людей визволить з під гнету і приверне їм мир і щастє.

ПРООБРАЗИ ЦАРСТВА БОЖОГО

З початку Біблія нічого не згадує про царство небесне. Се вже у пізнійшим віці, що згадка про царство Боже була подана. У раю Бог дав царство чоловікові над звірятами; але се не значило, що чоловік мав панувати над своїм ближним. Св. Письмо також не згадує, щоби

чоловік старався заснувати царство в часі меже сотворінням а потім. Перший чоловік що дістав власть над людьми був Нимрод. Він був великим ловцем перед Господом що було проти волі Божої. В дійсності Нимрод був знарядом диявола, щоби поневолити людей. Він вдавав, що він є хранителем людей перед дикими звірями і сим присвоїв собі власть над людьми. В той час люди зачали будувати міста і висипали вали наукола міста і для охорони від нападу диких звірів. Від тоді одиниці брали власть над людьми і настав початок старинних держав.

Втих часах Бог обіцяв, що Він здвигне своє царство справедливості. Він покликав Авраама із землі Урі халдейської до землі Ханаан і там дав йому обітницю, що в його насінню будуть благословенні всі народи землі. Але, щоби Авраам міг благословити людей, Бог мусів вивисшити його до власті і дати йому силу. Тут був початок світових держав: Диявол старався через самолюбних і відважних людей злати контроль світа в свої руки; і Єгова об'явив свій замір установити своє царство на землі. Вже за днів Авраама було значне число малих парств; бо навіть в долині Йорданії існувало п'ять малих царств. (1 Мойсея 14: 2,3). З бігом часу виросло Єгипетське всесвітнє царство, котре не хотіло признати Єгову за Бога.

Перший раз у Біблії згадано про царство Боже, коли Бог сликав свій народ коло гори Синай. Тоді Бог заключив угоду з ними і обіцяв установити царство із священників. Від тоді св. Письмо часто згадує про царство, котре розвивалося через службу священників се значить, що благословенства для людей можуть прийти лише через признання їхнього гріха і через зложення кривавої жертви Христом на Голгофті, що принесло мир між Богом а людьми.

Але Ізраїль не зрозумів тоді Божих замірів; бо не вдовзі вони понехали угоду і відпали від ласки Божої. Се було доказом потреби служби св'ященників. Опісля вони забажали мати царя і бути подібними до сусідних народів Бог дав їм царя і Ізраїль став царством. Під кермою провідіння Божого то Ізраїльське царство стало образом або типом царства Божого, котре Бог обіцяв установити на землі. Тому написано про Давида, що він сидів на престолі Єгови. (1 Парал. 29:23).

Здається, що лише три перші Ізраїльські царі а іменно Саулове, Давидове і Соломове є типом або образом розвою дійсного царства Божого на землі. Кождий із них царював по 40 років. Кождий ученик св. Письма знає, що

то число є символічне. Однак треба зазначити, що царювання Саула не є образом царства Божого в силі. Саул представляє християнське духовенство, котре підчас свого панування догаджувало своїм злим **прихотям**. Саулове царство преображує релігії світа, котрі твердили, що вони заснують самі царство небесне на землі. Саул і клер є одного духа то є невірною до Бога.

Друге царство, під правлінням Давида, представляє розвій царства Божого або початок його установлення. Ся робота розвою царства Божого бере як раз тепер місце, і тому вибухають заворушення і бунти по різних частях світа. Коли Давид став царем, то його царство або край був значно менший в порівнянні обіцяної землі Авраамові. Тоді його край обнимав лише Галилею, землю Ханаан і Йорданію. Але земля обіцяна Авраамові занимала край від Єгипту до ріки Єфрат. В тій обіцяній землі тоді жили смертельні вороги Ізраїльського народу. Єгова поміг Давидові підчинити всі ті народи і Давид установив свою власть по всій землі, колись обіцяній Авраамові.

Ся то власне робота, поневолення Давидом ворогів, преображує установлення силою царства небесного наземлі проти волі народа. Наука клеру, що ніби царство небесне мало би бути установлене без боротьби, зовсім противить ся науці слова Божого.

Йоан одкровитель описуючи другий прихід Христа, сказав: „Ось йде з хмарами, й побачить його всяке око, і ті, що його проколови і заголосять перед Ним усі роди землі.” (Одрк. 1:7). „Царі землі і вельможі і багаті, тисячники і сильні і всякий невільник і всякий вільний скрились упечерах і скажуть скелям і горам: Впадьте на нас, і закрийте нас від лиця сядячого на престолі і від гніва Агнца, бо прийшов великий день гніва його, і хто може встояти.” (Одрк. 6:15,17). Ісус також сказав: „Тільки ж? син чоловічий прийшовши чи знайде віру на землі?” (Лук. 18:8) Ісус прийде несподівано а люди будуть байдужі так, як за часів Ноя. Ной проповідував про потоп, котрий мав знищити світ. Нині Бог має також посланців, що проповідують про велике горе яке має прийти на світ. Більшість людей не зважає на сю правду, але є одиниці, що спасають себе перед надходящим гнівом Божим. Отже як бачимо то царство Боже буде установлене на землі серед байдужности, невірства і навіть опозиції. Нині є дуже мало людей, що дійсно бажають царства справедливости, а ще менше, що люблять Божий спосіб установлення його. Тому сучасні Божі слуги мусять йти дорогою Давида; вони мусять боротися проти опозиції за-

галу, через що вони зтягнуть на себе непорозуміння і переслідування.

Царювання Соломона преображує царство Христове вже установлене на землі. Під час Його панування пановав мир і всі сусідні держави жили в спокої. Нарід над котрим царював Соломон, не бунтовався проти него. Люди, котрі шанували заповіді Божі, зазнали свободи, управляли риллю і жили щасливо на ній.

Отже, як бачимо, Давидове царювання преобразувало установлене царство справедливості силою, котре вже бере місце на землі. Панування Соломона знов преображує благословенства, які люди отримують в царстві Божім на землі. Про той час написано, що „На царстві сидіти ме правий, та й князі його правити муть по закону.” (Ісаї 32:1).

Давид все дбав за людей, а на громаджене ним майно віддав на будову святині. То майно він не згромадив коштом праці свого народу, а дістав його, як данину від завойованих народів, а іменно: Едомів, Амонів, Моабів і інших.

Знов підчас панування Соломона край вельме збогатився, так, що про него написано, зробив цар срібло в Єрусалимі в рівній ціні з простим камінням. (1 Цар. 10:27). Сі обидва царі уважали себе за слуг народу Єгови і як над такими вони царювали.

Сі образці Ізраїльського царства преображують дістність. Пророк Ісаїя говорить, що царство Боже буде установлене для добра людей і на славу Всевишнього Бога - Єгови. Під справедливим царюванням Христа в славі, і за помочю старо - завітних праведників, котрі воскреснуть до життя, на людей спливуть бла-

гословенства. Цар і князі служити муть Єгови і правити людьми по правді. Тоді люди побачать доброту Божу і їх страх відійде а вони чистим серцем навернуть ся до праведности. Правдивий християнин розуміє, що царство справедливості не може прийти скорше, поки нинішні злі уряди не будуть знищені. Правдивий слуга Бога Єгови мусить узброїтися не лише проти всякої спокуси, але він мусить воювати проти всіх сил диявольських, чито би вони були людськими чи духові, котрих диявол уживає проти Бога.

Чоловік є так упавшим, що навіть не бажає царювання свого сотворителя над ним. Люди з практики знають, що упавшому чоловіку є лекше і приємніше служити своїм самолюбним цілям, чим працювати для добра загалу, робити добро, щоби навести свого ближнього на дорогу праведности.

Через свій упавший стан, чоловік сильною волею, скористав знагоди людської нужди і взяв контролю над своїм ближнім.

Уживючи релігійної неволі, мілітарної і фінансової сили, кілька одиниць змогли контрлювати народами землі. Вони закули в кайдани людей, злапали в свої руки продукта і інші багатства землі, самі живуть увигодах а про добро загалу зовсім не дбають. Нинішні люди, як і за днів Давида, не хотять добровільно піддатися правлінню Христа, а царі противляться установинню царства спаредливості. Тому в битві Армагедону сі проводарі будуть перші повбивані і остаточно люди будуть визволені з під гнету на волю.

Тексти і Коментарі на Освідчення

15-го Лютого-1928

«Господа Бога твого мусиш боятись: ... і Його ім'ям клясти. меншя.» — 5 Мой. 10:20.

І СУС цілком не зперечує словам сего тексту (Мат 5 33-37) Бог заприсяг в Його власнім Імені. (Ісаїя 45:23) Ті котрі зробили завіт в Імня Христове, до чинення волі Божої, заприсягли в Імня Єгови. То єсть цілковите посвячене. Ті присягли з утратою, і ніколи не змінять. (Пс.15:4) То єсть правда, понеже виповнене їх посвяти провадить до смерті. Сі учинили завіт і стараються його виповнити завсяку ціну. Они присягли цілковиту вірність Богу і Христу і повне довіре в Господа. Шо «вірний і мудрий слуга» кляса учинила присягу через і в імня Боже чинити волю. По учиненю сего, сі бояться Бога, як рівнож бояться відійти від зробленого завіту. Их довіре в Господа єсть цілковите, і не залежить від тілесного рамени. Вповаючи на Господа они йдуть і чинять Його волю.

22-го Лютого-1928

«Нехай хвалять ім'я Його; велике, страшне — святе воно!» — Пс. 99:3.

БУЛО се через імня Єгови, що Бог ділав з фараоном і знищив владу сатани представителю Єгипту. Імня то було для них страшне. Буде оно для всіх страшне хто тепер спротивляється Богу, понеже було то його бажаною цілею поломити хідники не приятелів. Сей стих кличе до всіх народів щоби признали Бога — Єгову. Всі мусять то учинити, щоби отримати благословенство життя. Мусять Його славити, перед тим поки можуть вступити в розкоші тих благословенств, Імня Єгови єсть святе. Люди мусять, прийти до переконання, що Він є в повні і цілковито справедливий, що Він совершенний в висказаню о справедливості; і они мусять Його признати за такого. Бог до посвячених каже, „Ви є свідками моїми що я є Бог.” Тепер єсть

привілеєм і zarazом відвічальністю посвячених спі-
вати в честь Його імени повсюди.

29-го Лютого-1928

*«Марноту й неправду держи далеко від мене; ні зли-
днів ні багатства не давай мені, а живи тільки щоден-
ним хлібом, щоб я, ... не призивав імя Бога мого ма-
рно.» — Припов. Соломона 30:8,9.*

СЕ єсть молитва мудрого чоловіка, котрий бажає ма-
ти свою правдиву дорогу перед очима Божими.
Відносно сего признання, після волі Божої учинить чо-
ловіка мудрим. Марнота і лож веде до догани і зни-
щення. Завеликі багатства, або завелика убогість (бід-
нота) випроваджують з рівноваги чоловіка. Велике
матеріальне багатство спроваджує до забути обов'язки
взглядом Бога. Велика нужда часто провадить до забу-
ти і розпущи. Бажаючи узнання Божого християнин
молившись, щоби міг бути кормлений кормом нагоди.
То не означає зараз, правдиве значіння є (корм) і по-
тріб для християн, відживлюватись і будуватись. Бу-
дучи всі в однім тілі, всім потрібно того харчу (пищи)
з одного жерела і такого самого, «Мудрий і вірний слу-
га» вляса живитись поживою Господа і ласкаво заосмо-
трена і разом несуть пісню в перед в честь імени Його.

7-го Марця-1928

*«Отче наш, що на небесах! Нехай святить ся імя
Твоє.» — Луки 11:3.*

ЄГОВА, Святий Ізраєльський, єсть Бог і Отець Госпа-
да нашого Ісуса Христа. Проте Він є нашим От-
цем в небі, понеже Він дав нам життя через Христа.
До тих хто розкошує будучи в злуці з Богом Його імя
буде святе. Оно єсть чисте і святе. Дитя Боже не
дозволить взяти марно Імени Його. Молитва є великою
благодаттю. Бог дозволяє своїм дітям молитися до Се-
бе за своїм добром і справедливої науки наперед. Слу-
га Божий не може уживати привілею для свої самолюб-
ної цілі. Перед тим поки просьби християнина є пред-
ставлені перед Бога заповідь каже „Нехай буде святе
імя Твоє,” а опісля просить в злуці з волею Божою.
Така молитва є в честь Божого імя.

14-го Марця-1928

*«Господи, Боже наш! Як славне імя Твоє по всій зе-
млі! Слава твоя вознеслась вище небес!» — Пс. 8:1.*

Пророка голос, слава дітей Божих, бо они видять.
що імя Його ширить ся по всій землі. Хмари що
заслоняють сонце, представляють організацію сатани
котра закрила імя Боже. В Його властивім часі Єго-
ва вознесе Своє імя і буде Його слава понад все види-
ме і невидиме. Опісля розпічне вірний „слуга кляса

покликана нато щоби звеличала і голосила „вчесть Бо-
жого імя перед народами (людством) їх слава і імя
Господа” означає що они бажають чинити волю
Його. Він уповажнив їх до Його служби і они раду-
ються чинячи то. То не може бути зроблене тільки
говорити о Господі, але в виконуванню волі Його. Слу-
ги Його працюють часто в дуже утяжливих і прикрих
обставинах, але помимо сего радуються.

21-го Марця-1928

*«Славимо тебе, Боже, прославляємо; і близько імя
твое, чудеса твої просе звіщають.» — Пс. 75:1.*

ЄГОВА тепер виконує, працю на землі. Те все ви-
дять посвячені слуги, що єсть доводом для них, що
Бог сам вже близько і бере в руку справи земські.
Декотру роботу мусить брати силою, иньшу як Його нарід
на землі. Майже вся Його праця на землі виконувана
є через посвячених голошенню (проклямованню) Його
Імя. Спосібність яку они мають служити Йому і
голосити Його імя, єсть доводом посвяченню, що
Бог їх уживає і через то мають Його уповаження. Да-
льшим доводом єсть що тепер надійшов Божий час, що-
би Його імя було проголошене на землі. З яснійшим
вирозумінням Божою цілею відносно них, посвячений
може йти в Його праці з повним довірем. Они не суть
повідомлені як довго праця буде на землі або яка ве-
лика небезпека від противника але знають відносно вір-
ности своему завітові. В світлости несуть пісню на пе-
ред в честь Його імя.

28-го Марця-1928

*«І призвав там Авраам імя Господне.» — 1 Мой.
13:4.*

ФАКТ, що імя Єгови було знане святим старого заві-
ту, цілковито не противиться тому, що написав Мо-
йсей проте що імя Його небуло знане. Авраам і Його
син поклонялись Єгові як їх особистому Богови котрий
покликав їх для свої цілі, але они не знали значення
Його імени. Для Авраама Його імя означало з єднане,
бо Він покликав на се імя. Для Авраама Він був
Сам через Себе існуючий, Всемогучий Бог. Зараз при-
ходить оповіщення Його імя як Єгова, Він виділює
Мойсееві, що Його імя є Єгова відносно до Його
людей в певній цілі. Нинька посвячені мають більше
вирозуміння о Його цілі відносно них як они колись
мали. Тепер вони видять що поміж Його цілями єсть
що они мусять проголосувати честь Його імени поміж
народами понеже час прийшов, щоби імя було про-
славлене на землі. Они призивають Його імя і з поща-
ною і зрадою співають і славять.

ПАМ'ЯТКА ГОСПОДНЬОЇ ВЕЧЕРІ 1928 РОКУ

Нісан, місяць виходу, є уважаний того року як початок по-
заході сонця що до теперішнього календаря на 22-го Марця. По-
чаток обходження смерті великого Агнца, припадає в середу,
на Квітня 4-го. Хто має бажання обходити Пам'ятку Господньої
смерті нехай має сей час на увазі.

Інтересуючі Питання

ПИТАННЯ: Прошу мене повідомити коли ся скінчив Вік Євангелій? В другім томі є написано, що ся розпочав коли був тілесний Ізраєл відкинений, а скінчив ся з поверненням Ізраїля до благодати. Що то означає, і коли ся скінчив?

ВІДПОВІДЬ: То виражене „Вік Євангелій“ було виношення в невластивий спосіб. То не є вираз Святого Письма. З примусового падогу говорилисьмо о часі розпочинаючого ся від часу, коли Ісус був на землі аж до повернення Ізраїля яко окрес Віку Євангелій. Однак Письмо Святе сего не виказує. Слово „євангелія“ означає радісну вість. Апостол Павло до Галат 3:8 говорить: „І писання знаючи наперед, що Бог вірою оправдує поган, благовістиво Авраамові:“ „що в тобі благословлять ся всі народи“ Є сказано, що Бог говорив євангелію до Авраама, сказав: „В тобі будуть благословлені всі народи землі“ То було давно перед приходом Христа. Та добра новина була говорена від часу до часу через пророків Єгови. Фактично Апостол Петро сказав, що пророки поговляли о тих благословенствах? для роду людського. Та радісна вість була казана від часів Авраама аж до теперешної хвили.

В будучині під час панованя Христа та сама радісна вість буде голошена так довго аж кожен чоловік прийде до пізнання правди; бо є написано, що єсть воля Божа, щоби всі люди були спасені і припровадженні до пізнання прайди. (1 Тим 2:3,4) Далі Апостол Павло до Рим. 5:18 сказав, що через праведність одного, Христа Ісуса, на всіх людей оправданне життя; а до Рим. 6:23, життя є дарованне Боже через Ісуса Христа. Не може бути дару Божого без знання; а казанню чоловікови о тім знанню, що Христос Ісус зложив викуп через свою смерть і воскресіння, і що Бог через Христа отворив дорогу для всіх, щоби мали спосібність жити, є радісних новинов або євангелія. Не булоб се в згоді св. Письмом щоби ограничити євангелію тільки до окресу відкинення Ізраїля, і до повернення назад Ізраїля. Справді ся радісна вість ся скінчить, і час євангелій ся скінчить, коли кождий чоловік почує о правді, від найменшого до найбільшого, пізнають Господа.

Від зіслання духа святого аж до установлення царства, або до часу вибору останного члена тіла Христового коли той буде вибраний, той окрес названий яко „час прийаття.“ Через то розуміємо час, в котрім Господь приймає людей яко частъ жертви Його возлюбленого Сина. То що взагалі розумілисьмо через Вік Євангелій то є тільки окрес жертви. На місце якісьми то називали віком євангелій то властиво повинно бути названо правляю днем жертви примирення, понежи се є час, в котрім жертви примирення були чинені.

Жертва примирення представляла через жертви справовані через жидів скінчить ся в той час коли останний член тіла Христового буде узоповнений і кров Христова представлення яко жертва за гріх і коли новий завіт буде затверджений. Тоді ся жертва розлічне приве-

рнеє рода людського назад до гармонії з Богом. Коли ся робота буде доконана то радісна вість або євангелія, мусить їм бути дана в якийсь спосіб, понежи всі мусять пізнати правду. В дійсности, що євангелія не буде голошена під трудними обставинами, які суть тепер; але але знання о славі Господній наповнить землю в Його власний і добрий спосіб. То буде час радісної новини, понежи тоді люди будуть ся дуже радовали і веселили. Они прийдуть до Сиону, організації Божій, з піснями і будуть ся радовали. — Ісаї 35:10.

ПИТАННЯ: В Пс. 31:23, читамо Полюбить Господа, всі Його праведні: „Вірних сохраних Господь, а словна відплатить тому, хто живе в гордині.“ Прошу о вияснене того стиха а особливо „сповна відплатить тому, хто живе в гордині.“

ВІДПОВІДЬ: Господь Бог за всігди стосує достаточню свою справедливість. Його слово виказує, що Він гордим спротивляється, а смирним благодать дає. (1 Петро 5:5) Луцифер був наповнений гордостив і для того Його нагорода буде знищене. Поміж другими річами, котрі Бог овідомляє що Він їх ненавидить, є особа в котрої, очі горді. (Прип. Соломона 6:17) Винеслі вище особі думають як повинні. Они суть зарозумілі перед Господом. Они несуть послужні Його праву, але стаються гордими в свої зарозумілости, а така гордість є причиною злих мотивів. Нагорода таких є знищене. (Прип. Соломона 16:18; Ісаї 25:11) То є другий спосіб через котрий Бог відповідає, який буде остаточний льос таких котрі суть думні перед Господом і котрі суть гордими і непослушні. Всі клопоти які повстають помежи людьми Господа, суть мотиви думаня о собі більше як підпорядкованне ся під право Боже. Господь порівнює льос таких з льосом тих котрі любять Господа, будуть Йому віддані в несамолюбний спосіб. А если они Його любять цілим серцем, то будуть також вірні справам Його і таким Господь дає своє запевнене, що Він їх схоронить, заопікує ся в повні і заховає в небеспеці.

ПИТАННЯ: Чи любов Християнина повинна бути до всіх в зборі однакова, чи тижд мають бути люблені одні над других?

ВІДПОВІДЬ: Любов означає впровадження несамолюбства в чинність. То повинно бути стосоване однакого до всіх тих, котрі суть віддані Господу. Ніхто не повинен оказовати самолюбства до свого брата. Один брат буде може причиною, що будемо мали більше приязаня до него як до других, але се не означає любви. Часто декотрі суть негідними, то однаково повиннісьми чинити все в несамолюбний спосіб, щоби ділаючи так, могли їм через те бути помічними.